

har det dog vist sig, at det var Børnene, som man betegnede som løgnagtige, der vare de sanddru. Der er en ung Pige, som er fremme som Vidne i Sagen angaaende „Hebron“, Valborg Mortensen, en ung Pige, jeg ikke har talt med, det er en ung Pige, som ikke er mødt som Vidne i Aarhus, men som er mødt som Vidne overfor Kommissionsdommeren. Hun har overfor ham afgivet forskellige Forklaringer. Hun maa i et af Forhørene tage en Del af sin første Forklaring tilbage, og saa staar hun stemplet som en løgnagtig Pige. Det er Valborg Mortensen. Om denne Pige udtale alle, som have haft med hende at gøre, at hun er meget vild, at hun nærmest er abnorm; men denne unge Pige har dog en Gang været den, som har fremsat en Anklage, som senere viste sig at være fuldkommen berettiget, men som man straks drog i stærk Tvivl. Og det vil til Belysning af denne Sag og til Forstaaelse af andre Børnehjemsskandaler være af Betydning, at jeg her faar Lejlighed til at gennemgaa en Del af det Materiale, som foreligger vedrørende Valborg Mortensens Forhold til den Mand, der ledede det kristelige Optagelseshjem her i København, og som blev afsløret som Sædelighedsforbryder. Hvis jeg nu ikke havde haft det Held, at en Mand, der sidder inde med disse Akter, havde tilstillet mig Højesteretsakterne i denne Sag, vilde jeg ikke kunne give denne Oplysning. Jeg skal senere lade disse Akter tilflyde Udvalget, saaledes at de enkelte Medlemmer kunne gøre sig bekendte dermed.

Det drejer sig her om en Anklage mod Forstanderen for dette Optagelseshjem, Møller, for at have været i høj Grad uterlig overfor de Dreng, der vare betroede ham, ja, ikke alene for at have været uterlig overfor dem, men for at have bedrevet Utugt med dem og opfordret Pigerne paa Børnehjemmet til at bedrive Utugt med dem. Saa hedder det i disse Forhørsakter, i Højesteretsakterne for 1905, Decbr. 23.:

„Rapport (A).

..... Sekretær for „Kristelig Forening til vildfarende Børns Redning“ Mads Lind anmeldte, at Husfader Otto Møller, som bestyrer Foreningens midlertidige Optagelseshjem, Lavendelstræde Nr. 11, 2den Sal, sigtes for uterligt Forhold overfor de ham betroede Børn. Han har været Husfader for Foreningen i ca. 2 Aar, dels i St. Pederstræde, dels i Knabrostræde Nr. 24 og dels i Lavendelstræde

Nr. 11, 2den Sal. Første Gang, det uterlige Forhold kom Bestyrelsen for Øre..... var ved Pinsetid i Aar og paa Foranledning af en i Optagelseshjemmet interneret Pige, Valborg Mortensen.....“

Nu beder jeg ærede Medlemmer fastholde, at det er ved Pinsetid 1905, at Valborg Mortensen meddeler Mads Lind, at denne Mand bedriver Utugt med Drengene, og saa tilføjes der i Akterne:

„Hun havde opført sig paa en saadan Maade, at Optagelseshjemmet absolut ikke kunde have hende, og ved de Samtaler, Anmelderen havde med hende, lod hun Ytringer falde om, at Møller var uterlig overfor Drengene..... hun havde hørt, at Drengene indbyrdes talte om et saadant mellem dem og Møller eksisterende, uterligt Forhold, men hun havde ikke set noget.“

Hvad er det nu, Valborg Mortensen forklarer? Det er, at hun har set Drengene komme grædende ud fra Møller, naar han har bedrevet sine Griserier med dem. Saa hedder det videre:

„Valborg blev derefter tagen i Forhør af Politiassistent Steffensen, der er Medlem af Bestyrelsen, og saa det nærmest ud til, at det hele var pjank. En af Drengene talte Anmelderen med, nemlig Benedikt Larsen, og skønt Anmelderen frygtede for, at der var noget i Sigtelsen mod Møller, fremkom der dog ikke nok til, at Bestyrelsen kunde foretage videre overfor Møllers Fremstilling af Forholdene. Benedikt sluttede..... med at sige: „Møller har været pæn overfor mig“.“

Jeg ønsker gerne her med nogle Ord at opholde mig ved denne Udtalelse af denne Dreng. I Forhørene, som optoges ved Kriminalretten, er denne Dreng et af Vidnerne mod Møller. Ikke desto mindre er den Maade, hvorpaa Undersøgelsen er foretaget overfor denne Dreng, af den Beskaffenhed, at han erklærer i Forhørene, som Politiassistent Steffensen optager, „at Møller har været pæn overfor ham.“ Jeg siger, at der er god Grund til at tro ogsaa i den Sag, som her bekæftiger det høje Ting, at hvis Kriminalretten var kommen til at beskæftige sig med denne Sag, saa vilde adskillige af de Vidner, som have været fremme og sagt god for Fru Bransholm, aflægge et ganske andet Vidnesbyrd end overfor Kommissionsdommeren. Drengen siger, at Møller har været pæn overfor ham til Trods for, at han har været i højeste Grad uterlig. Saa sker der dette, at hen paa Efteraaret blev det meddelt Mads Lind af Gaardejer Christensen,